

# SPANYOLVIASZ

Spanyolország az utóbbi években Európa elsőszámú sertéstartója lett, megelőzve az örök elsőnek látszó Németországot.

Történetünk úgy kezdődött, hogy kb. három évtizeddel ezelőtt beengedték a modern, nagy teljesítményű sertésfajtákat (hibrideket), illetve a korszerű technológiákat.

Egy idő után elkezdtek átvenni, „leutánozni” a modern sertéstartás eszközeit, vagyis elkezdtek gyártani azokat. Lassan kiszorították a külföldieket, olyannyira, hogy utóbb már ők exportáltak. Ezzel párhuzamosan folyamatosan nőtt a sertésállomány, és ezzel együtt a sertéshús-export is.

Érdekes, és számunkra is tanulságos, hogy a külföldi, jól bevált hibrideket nem váltották le, nem törekedtek saját hibridek költséges kialakítására. Fényes bizonyítéka ügyességüknek, hogy a COVID-19 járvány idején - köszönhetően kiváló kínai kapcsolataiknak – igen jó áron értékesítették a sertéshúst Kínában (ld. disznokklub.hu).

Sikerükhöz nagyban hozzájárult, hogy fiatal szakembereiket kiküldték a világba tanulni és tapasztalatot szerezni.

Ezek a fiatal szakemberek aztán, visszatérve hazájukba, nagy hasznára voltak a spanyol sertéságazatnak.

Magyarországon is találkozhattunk néhány ilyen spanyol szaktanácsadóval, akik tudásukkal már felülmúlják más, nyugati társaikat. Nagyon fontos, hogy ezek a szaktanácsadók nem csupán elméleti tudással rendelkeznek, hanem ezzel egyenértékű gyakorlati tapasztalatokkal is.

Csodálatos tehát, amit a spanyolok az elmúlt évtizedekben sertéságazatukban véghezvittek, kicsit viccesen; tényleg felfedezték a „spanyol viaszt”.

**WEKERLE LÁSZLÓ**